

FØR

ETTER

#6 Restebredden til de myke

Mange sykkelfelt er for smale selv om kjørebanelen har bredde til overs. Ved å «måle fra midten» hver gang veiene merkes opp, gir vi overskuddet til de myke. Og det er nesten gratis.

Mange som ønsker å gå og sykle opplever at det som finnes av fortau, sykkelfelt eller veiskuldre ikke gir den avstanden til motortrafikken de trenger for å føle seg trygge.

Trange forhold gjør dessuten at raske og langsomme syklister ikke trives med hverandre. Opplevelsen av at det ikke egentlig er plass til alle, bidrar til at mange velger bil.

Myke trafikanter kan få romsligere forhold uten at veien må bygges om. Nøkkelen ligger i måten det måles på.

I håndbøkene står det hvilken bredde ulike typer kjørefelt trenger for at trafikken skal flyte jevnt og sikkert. De fleste veier varierer i bredden med noe ekstra her og der.

Kjørebanelen kan merkes opp med utgangspunkt i den såkalte senterlinjen, og ikke fortauskanten. Da blir kjørefeltene så brede som de må være, men ikke bredere enn nødvendig. Og det som er til overs, restebredden, går til de myke trafikantene.

Restebredden til de myke

- gir gående og syklende større avstand til motorisert trafikk
- gjør det lettere for syklende i alle aldre og hastigheter å bruke de samme løsningene
- gir nøysomme kjørefelt for motortrafikk som reduserer fristelsen til å kjøre for fort
- er et rimelig tiltak som krever lite administrasjon

Vær oppmerksom på at

- entreprenører må følges tett opp både i forkant og underveis første gang det gjøres for å sørge for at det utføres riktig
- bredden på sykkelfelt ikke må bli uforvarslig smale, selv om veien er ekstra smal visse steder

SYKLISTFORENINGEN
Syklistenes Landsforening